

[Kim Behnke]

frem til en hensigtsmæssig formulering. Vi har netop kun fremsat et beslutningsforslag, fordi vi sikkert var kommet endnu dybere ind i en diskussion af disse grænseområder, hvis vi havde præsenteret det i form af en konkret lovtekst.

Addi Andersen (CD):

Centrum-Demokraterne er for så vidt positive over for tanken om et lovforslag om privat lægeansvarsforsikring. Det er dog min opfattelse, at langt de fleste privatpraktiserende læger har tegnet en sådan ansvarsforsikring.

Der er imidlertid noget, jeg overhovedet ikke forstår, i denne her debat, og det vil jeg gerne spørge ministeren om: Hvilke udgifter vil det give det offentlige, at en læge eller en tandlæge tegner en ansvarsforsikring i et privat forsikringselskab?

I øvrigt vil jeg gerne sige, at CD finder, at hensigten med den fremtidige lov, som Fremskridtspartiet fremfører i bemærkningerne, er noget malplaceret. At lægerne, hvis der vedtages et sådant forslag, skulle vise større interesse for at undgå fejl ved behandlingen af patienter er – undskyld, jeg siger det – noget forfærdeligt vrøvl. Socialdemokratiet var inde på det samme som Fremskridtspartiet, men med modsat fortegn. Som om nogen læge har til hensigt at begå overlagte fejl. Måske vil Fremskridtspartiet forklare mig, hvorfor det skulle gøre lægerne mere ansvarsbevidste, hvis de bliver tvunget til at tegne en ansvarsforsikring.

Men CD vil gerne være med til en nærmere undersøgelse af behovet for tvungen ansvarsforsikring for de i forslaget nævnte grupper.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det skal være kort til CD. Hvis man indretter forsikringsordningen på en sådan måde, at præmiestørrelsen f.eks. er afhængig af, hvor lang tid man som læge har været i stand til at arbejde fejlfrit, vil der som beskrevet flere gange tidligere fra talerstolen ud over det moralske og det lægeligt etiske ansvar også være et økonomisk incitament til, at man kigger en ekstra gang i journalen.

Det, vi jo ikke kan komme uden om, er, at der desværre har været mange sager, hvor mennesker er blevet åbenlyst fejlbehandlet, og hvor man fra systemet ofte dækker sig ind under, at der er sket et skift fra én læge til en anden osv.,

og hvor det egentlig er nogle administrative forhold og bureaukratiske rutiner på hospitalerne, der er skyld i disse beklagelige fejlbehandlinger af patienter. Vi håber altså, at en sådan ordning kunne få lægen som den, der har det medicinske ansvar, til – sådan lidt firkantet – at kigge en ekstra gang i journalen. Det er det incitament, vi håber at kunne styrke ved en sådan ordning.

(Kort bemærkning).

Addi Andersen (CD):

Jeg synes stadig væk, det er udtryk for en nedvurdering af den danske lægestand.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes ikke, det ville være rigtigt uden videre blankt at afvise det foreliggende forslag fra Fremskridtspartiet.

Sagen er jo, at vi nu har til behandling et forslag om privat ansvarsforsikring for medicinalpersoner, og der kommer om kort tid et forslag fra Socialdemokratiet og SF om en patientforsikring. Begge forslag omhandler jo den vigtige problemstilling, at patienter af og til med rette føler sig fejlbehandlet i systemet og føler, at de har krav på en erstatning, som det kan være fantastisk svært at få.

Det er også vigtigt, at medicinalpersoner bliver mere agtpågivende over for det store ansvar, de har for de menneskekroppe, de har i deres behandling.

Jeg tror dog ikke, vi kan løse det på den måde, som er nævnt i det foreliggende beslutningsforslag, og derfor vil jeg også afvise det med nogenlunde samme begrundelse, som sundhedsministeren gjorde det.

Men jeg synes, vi skal benytte os af lejligheden, når vi får det næste beslutningsforslag til behandling om kort tid, til også i Sundhedsudvalget at få en grundig diskussion om, hvordan vi løser dette problem. For det er jo rigtigt, som det er sagt fra Fremskridtspartiets side, at andre professioner med stor succes har fået systemer, som gør, at de kan retsforfølge eller i hvert fald kan udelukke personer, som er slødede, eller som notorisk ikke passer deres arbejde ordentligt. Enhver profession må være interesseret i, at standen får et fint og pletfrit image, og at personer, som rent ud sagt er kvaksalvere, eller som ikke passer deres arbejde ordentligt, kan udelukkes af det gode selskab så at sige.